

[Enggaard.]

det nok nævnes, at der som følge af dette forslag vil være en risiko for, at vi i fremtiden i højere grad kommer til at opleve filialer af udenlandske selskaber her i landet, altså selskaber uden noget dansk hovedsæde, som ikke betaler dansk selskabsskat, og som igennem en sådan opdeling ikke vil være underkastet den indflydelse fra fondens side, som man tilsigter over for danske virksomheder. Dette er naturligvis en udvikling, som kan forventes gradvis, men alligevel er alvorlig på baggrund af, at vi i de senere år, i 1960'erne, har haft en ret betragtelig nettoinvestering i dansk industri fra udlandet. Jeg er bange for, at vi nu risikerer den modsatte udvikling, dels at udenlandske investeringer går andre steder hen eller antager en anden karakter, nemlig i form af en selskabsform, der ændres til filialform, og måske vil også en del danske virksomheder i deres afgørelse af, hvor de i fremtiden vil udvide deres virksomhed, være nødt til at tage hensyn til disse forhold.

Selve den opsparing, der skulle ligge i dette lovforslag, er der jo mange forskellige bedømmelser af, og det er nok for tidligt at lægge sig fast på en endelig vurdering heraf. Jeg tror, at meget vil afhænge af, som også det økonomiske råd har understreget det, om fondens midler, de indbetalte lønandele, skal betales inden for en normal lønudvikling, eller de kommer oveni. Hvis de kommer oveni, betyder det utvivlsomt inflation i forstærket tempo, og det vil i sig selv være medvirkende til at skade lønmodtagernes interesser og også værdien af den opsparing, som finder sted i fonden. Hvad mener regeringen om den situation? Vi har ikke rigtig kunnet finde nogen udtalelser om, hvordan disse lønandele, som indbetales af den enkelte virksomhed til fonden, skal vurderes i forhold til en normal lønudvikling. Jeg mener, at man finder en antydning af et svar fra regeringen, når man læser bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står, at udgiften til statens eget arbejdsgiverbidrag til fonden samt til delvis refusion i henhold til lovgivningen af kommunernes arbejdsgiverbidrag er anslået til ca. 100 mill. kr. for finansåret 1974-75. Det kunne være interessant at bore mere i, om der er budgetmæssig baggrund for disse udgifter, men her synes

det, som om regeringen i sine forudsætninger er gået ud fra, at staten i hvert fald for sit vedkommende betaler disse bidrag til fonden ud over en normal lønudvikling. Ellers har regeringens sparebestræbelser jo netop koncentreret sig om de nærmest følgende år, men med dette forslag bestræber man sig for at sætte de offentlige udgifter i vejret, for hvis man havde haft til hensigt at modregne fondsbidraget i lønudviklingen, havde man sikkert ikke anført det udgiftstal, som står i lovforslagets bemærkninger.

I det hele finder venstre, at den offentlige sektors placering i dette billede er uheldig. Vi mener ikke, at det giver særlig mening at opkræve fondsbidrag af offentlige arbejdspladser, hvor merudgiften kun kan dækkes via højere skatter, skatter, som til dels betales af de offentligt ansatte selv, og som i øvrigt vil give sig udtryk i højere priser for offentlige ydelser, hvortil hele befolkningen på ny bidrager. Den forøgelse af opsparingen, som måtte komme via den offentlige sektor, er meget dyr, og den er efter vores opfattelse uden den store økonomiske mening. For den enkelte offentligt ansatte vil systemet let få karakter af en bunden opsparing, som de selv skal være med til at betale, men en vis indkomstudjævning vil der naturligvis ligge i det.

Om selve fondens ledelse en enkelt kommentar. Ifølge lovforslaget vælges et repræsentantskab på 60 personer, hvoraf $\frac{3}{5}$ udgøres af lønmodtagerrepræsentanterne, mens de øvrige udpeges af arbejdsministeren fortrinsvis fra de styrelser, som er berørt mest af fondens virke. Ud af dette repræsentantskab, hvis politiske sammensætning man nok hurtigt kan regne sig frem til, vælges en bestyrelse på 10 medlemmer, og dette kinesiske æskesystem vil yderligere forstærke det ensidige præg i ledelsens sammensætning, fordi minoriteter filtreres fra ved denne metode.

I lovforslaget har man nu medtaget et tilsynsråd på 17 folketingsmedlemmer. Det fandtes ikke i skitsen fra november, men må være føjet ind af frygt for påstande om fondens dominerende indflydelse i forhold til folketinget. Der savnes efter min opfattelse oplysninger om dette tilsynsråds nærmere opgaver og beføjelser. Umiddelbart får man det indtryk, at det skal fungere som et parlamentarisk figenblad. Den reelle værdi af